

РЕШЕНИЕ

№ 3693

гр. София, 08.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 25.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **2334** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район И., [жк], [жилищен адрес]0, ап.99, представлявано от управителя - Г. Н. Д., чрез адв. З. И. Д., член на Х., със служебен адрес: [населено място], район „Т.“, [улица], вх. Б, ет. 2, срещу решение с рег. № 3286п-7401/15.02,2021 г. на Министерство на вътрешните работи, Главна дирекция „Национална полиция“, с което е възобновено производството по издаване на Разрешение с № 20190488104/16.12.2019 г., издадено на [фирма], като с горепосоченото решение е отменено издаденото разрешение за търговия с пиротехнически изделия за търговски обект находящ се в [населено място]. кв. Д., [улица].

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно поради наличието на основанията за оспорването му по чл. 146, т. 3, 4 и 5 от АПК. Решението е издадено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона и моли да бъде отменено обжалваното решение.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата, претендира разноски и иска срок за писмени бележки.

Ответникът по делото, редовно призован не изпраща представител в с.з., постъпила е писмена защита от юрисконсулт Г. Р., моли да се отхвърли жалбата като неоснователна и да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и становищата на

страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят притежава издадено от Главна дирекция „Национална полиция“ (ГДНП) разрешение с № 20190488104/16.12.2019 г. валидно до 15.12.2024 г. за търговия с пиротехнически изделия на преместваем търговски обект, находящ се: в [населено място],[жк], [улица].

Разрешението е издадено в резултат на подадено заявление от дружеството с вх. № 328600-52963/30.10.2019 г. по описа на ГДНП, като в издаденото разрешение търговският обект е преместваем, а [фирма] не разполага с друг търговски обект, въведен в експлоатация.

С писмо (вх. № 328600-22233/13.05.2020 г.) от Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК), ГД „НП“ е уведомена за настъпила промяна в нормативната уредба по отношение на чл. 56, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) (ЗУТ, изм. ДВ бр. 25 от 2019 г.), в връзка с преместваемите обекти по чл. 56, ал. 1 от ЗУТ, които не представляват строежи по смисъла на § 5, т. 38 от допълнителните разпоредби на ЗУТ. „Преместваем обект“ по смисъла на тази норма е обект, който няма характеристиките на строеж и може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. Преместваемият обект може да се закрепва временно върху терена, като при необходимост се допуска отнемане на повърхностния слой, чрез сглобяем или монолитен конструктивен елемент, който е неразделна част от преместваемия обект и е предназначен да гарантира конструктивната и пространствена устойчивост на обекта и може да служи за основа за изграждане на строеж (§ 5, т. 80 от посл. изм. - ДВ. бр. 17 от 2020 г. от допълнителните разпоредби на ЗУТ). Съгласно разпоредбата на чл. 56, ал. 2 от ЗУТ за преместваемите обекти се издава разрешение за поставяне по ред, установен с наредба на общинския съвет и въз основа на схема, одобрена от главния архитект на общината.

Във връзка с горното ДНСК счела, че за преместваемите обекти не може да бъде издадено разрешение за ползване на обекта или друг заместващ го документ по реда ЗУТ за нуждите на чл. 17, ал. 1, т. 2 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехнически изделия (ЗОВВВПИ).

Съгласно разпоредбата на чл. 57а, ал. 1, т. 4 от ЗУТ преместваемите обекти по чл. 56 ал. 1 от ЗУТ следвало да отговарят на изискванията по чл. 169, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4, 5 и ал. 3, т. 1 от ЗУТ.

Издаденото разрешение № 20190488104/16.12.2019 г., което представлява влязъл в сила индивидуален административен акт по смисъла на АПК, който не е в противоречие на изискването на чл. 35, ал. 3 от ЗОВВВПИ: „Складовете за съхранение на взривни вещества и търговските обекти и/или складове за съхранение на боеприпаси и пиротехнически изделия, трябвало да отговарят на техническите правила и норми за проектиране на строежи, предназначени за производство и съхранение на взривни вещества, боеприпаси и пиротехнически изделия съгласно, Закона за устройство на територията.“

Административният орган приел, че горното се явява основание за възобновяване на

производството по издаване на административния акт - разрешение за търгуване с пиротехнически изделия за обекта в [населено място],[жк], [улица] към разрешение № 20190488104/16.12.2019г.

Съгласно чл. 100 от АПК АО възобновил административното производство по своя инициатива.

Във връзка с това, на основание на чл. 154, ал. 1 и ал. 2 от ЗОБВВПИ, разпоредил проверка на обекта на [фирма] в [населено място],[жк], [улица].

В резултат на извършената проверка на посоченият обект било установено ,че преместваемият обект е целогодишно на адреса по сведения от Н. Н. Д., брат на управителят на [фирма], като същия заявил, че в обекта е осъществявана търговска дейност само по новогодишните празници.

За извършената проверка е изготвен констативен протокол и е даден срок за привеждане на обекта в съответствие с изискванията на закона.

След извършена допълнителна проверка било установено, че посоченият преместваем търговски обект не е приведен в съответствие с изискванията на чл. 35, ал. 3 от ЗОБВВПИ в дадения срок, а именно да бъде въведен в експлоатация като строежи по реда на ЗУТ и да отговаря на физическата защита на строежите за тази дейност.

Установеното с допълнителната проверка в периода 03.12.2020 г. - 20.01.2021 г. представлявало открити нови обстоятелства, които са от съществено значение за издаването на акта, и при решаването на въпроса от административния орган не са могли да бъдат известни на страната в административното производство, по смисъла на чл. 99, т. 2 от АПК.

Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 99, т. 1 и 2, чл. 100 от АПК е възобновено производството по издаване на разрешение с № 20190488104/16.12.2019 г., валидно до 15.12.2024 г., за търговия с пиротехнически изделия на обект, находящ се в [населено място],[жк], [улица] е отменено разрешение с № 20190488104/16.12.2019 г. на [фирма], ЕИК[ЕИК], за търговия с пиротехнически изделия, с мотивите че обществените отношения, предмет на правна уредба на ЗОБВВПИ, ще бъдат защитени в пълна степен с премахването на преместваемия обект и ще бъдат охранени особено важни обществени интереси, защото търговията с пиротехнически изделия е дейност с висока степен на риск.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът от правна страна приема следното:

Жалбата е подадена против индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол, от надлежно легитимирана страна, чийто права и законни интереси са засегнати от акта, в законоустановения срок по чл.149, ал.1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е основателна.

Развилото се административно производство, приключило с оспореното решение рег. № 3286п-7401/15.02,2021 г. на Министерство на вътрешните работи, Главна дирекция „Национална полиция“, с което е възобновено производството по издаване на разрешение с № 20190488104/16.12.2019 г., издадено на [фирма], като с горепосоченото решение е отменено издаденото разрешение за търговия с пиротехнически изделия за търговски обект, находящ се в [населено място]. кв. Д., [улица], представлява такова по отмяна на влязъл в сила индивидуален

административен акт.

Производството по чл. 99 от АПК е извънреден контролен способ за отмяна на влязъл в сила административен акт, необжалван по съдебен ред, от непосредствено по-горестоящия административен орган, а ако актът не е подлежал на оспорване по административен ред – от органа, който го е издал, при наличие на някое от предвидените в чл.99, т.1-7 от АПК основания. Възобновяването по глава седма от кодекса е възможно при наличието на фактически състав, изискващ: влязъл в сила административен акт (общ или индивидуален); необжалван по съдебен ред; наличие на някое от предвидените в чл. 99 от АПК основания. Предвид това, че производството по възобновяване е извънреден способ за контрол върху административните актове, който пряко въздейства върху техния стабилитет, възможността да го инициират е предоставена на органичен кръг субекти. Това са административният орган, прокурорът и омбудсманът – при всички хипотези по чл.99, и страните в административното производство – за основанията по чл.99, от т. 2 до т. 7 от АПК.

В конкретния случай производството е възобновено от административния орган, който разполага с правото да инициира възобновяване на административното производство на основание чл.99, т.1 и т. 2 от АПК.

В чл.102 от АПК са предвидени сроковете, в които би могло да се иска възобновяване на производството и съответно то да бъде възобновено. Съгласно разпоредбата на чл.102, ал.1 от АПК, възобновяването на производството по чл. 99, т. 1 от АПК може да се направи в тримесечен срок от влизането в сила на акта. Съгласно чл.102, ал. 2 от АПК, възобновяване на производство по чл.99, т. 2 от АПК може да се направи в тримесечен срок от узнаване на обстоятелството, което служи за основание за отмяна или изменение на административния акт, но не по-късно от една година от възникване на основанието. Крайният едногодишен срок започва да тече от момента на възникване на обстоятелството, обуславящо отмяната – откриване на новото обстоятелство или новото писмено доказателство. Визираните срокове са преклузивни и с изтичането им се погасява възможността за право на искане, съответно възобновяване по инициатива на административния орган, поради което производство не следва да се образува.

Основателни са възраженията на жалбоподателя, че оспореното решение е издадено след изтичане на визираните в чл.102 от АПК преклузивни срокове за издаването му.

Относно първото посочено в решението основание по чл.99, т.1 от АПК, тримесечният срок от влизане в сила на разрешението с № 20190488104/16.12.2019 г. е изтекъл на 17.03.20 г., тъй като разрешението не е обжалвано в предвидения от закона срок към дата на издаване на оспореното решение, разрешението за търговия с пиротехнически изделия е влязло в сила и с изтичането на преклузивния срок по чл.102, т.1 от АПК се погасява възможността за възобновяване на производството.

Относно второто посочено в решението основание за отмяна по чл.99, т.2 от АПК се сочи ново обстоятелство от съществено значение за издаването на акта, което при решаването на въпроса от административния орган не е могло да му бъде известно, а именно писмо (вх. № 328600-22233/13.05.2020 г.) от Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК), ГД „НП“, с което дирекцията е уведомена за настъпила промяна в нормативната уредба по отношение на чл. 56, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) (ЗУТ, изм. ДВ бр. 25 от 2019 г.), във връзка с преместваемите

обекти по чл. 56, ал. 1 от ЗУТ, които не представляват строежи по смисъла на § 5, т. 38 от допълнителните разпоредби на ЗУТ. Преклузивният тримесечен срок за издаването на акт със съдържание като оспорения изтича на 14.08.20 г. и към дата на издаване на оспореното решение е изтекъл преклузивния срок по чл.102, т.2, изр. първо от АПК, което е достатъчно основание за отмяната му. Визираните срокове са преклузивни и изтичането им погасява възможността за отмяна на влезлия в сила административен акт.

Отделно от изложеното, според настоящия състав не е налице основанието по чл.99, т.2 от АПК за възобновяване на производството.

За да възобнови административното производство и отмени влезлия в сила акт, АО се е позовал на ново обстоятелство от съществено значение за издаване на акта – писмо (вх. № 328600-22233/13.05.2020 г.) от Дирекция за национален строителен контрол. Тълкуването на разпоредбата на чл.99, т.2 от АПК налага изводът, че под “нови обстоятелства от съществено значение” следва да се разбират такива факти на действителността, които имат спрямо спорното правоотношение значение на юридически или доказателствени факти. Тези факти трябва да са нови, т.е. да не са включени във фактическия материал при издаването на административния акт, но те не трябва да са новосъздадени, т.е. да не са възникнали след издаването на административния акт. Обстоятелствата трябва да са и от съществено значение за произнасянето на органа и вземането им предвид да наложи различно разрешаване на въпроса. Съдът намира, че в случая не е налице ново обстоятелство. От една страна, изменението на нормативната уредба след издаване на разрешението не е част от фактическия състав, защото в административното производство се извършва проверка относно съответствието на приложените към заявлението документи за издаване на разрешение и писмото не се явява новооткрито доказателство по смисъла на чл.99, т.2 от АПК, което е съществувало до датата на издаване на отмененото разрешение, но не е било известно на страните в административното производство, и което от своя страна да е довело до невъзможност административният орган да разкрие обективната истина по време на висиящността на административното производство.

Отделно от това при постановяване на решението е нарушен и материалния закон.

Административният орган е посочил, че за да се издаде разрешение за търговия с взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия е необходимо тази дейност да се извършва в обекти, които имат качеството на „строеж“ по смисъла на ЗУТ. Органът е счел, че обектът, в който жалбоподателят ще извършва търговия с пиротехнически изделия, представлява „преместваем обект“, какъвто, съгласно легалната дефиниция на §5, т. 80 от ДР на ЗУТ, няма характеристиките на строеж. Поради това подобен обект не може да се снабди с разрешение за ползване или друг заместващ го документ, издаден по реда на ЗУТ.

Дружество жалбоподател има валидно издадено разрешение с № 20190488104/16.12.2019 г. за търговия с оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия в обект, който отговаря на изискванията на Закона за устройство на територията по отношение на съответния вид обект. Съгласно разпоредбата на чл. 56, ал. 1, т. 2 от ЗУТ, върху поземлени имоти могат да се поставят преместваеми обекти за административни, търговски и други обслужващи дейности. ЗУТ не предвижда ограничение по отношение на търговската дейност, която може да се упражнява в такива обекти. Съгласно ал. 2 на същата разпоредба, за обектите по ал. 1, т. 1 и 2 се

издава разрешение за поставяне въз основа на схема и проектна документация, одобрени от главния архитект на общината. Схемата за поставяне определя пространственото разположение, вида, типа, размерите и предназначението на обекта по ал. 1. т. 1 и 2. С издаването на разрешението за поставяне на съответния обект със съответното предназначение, от компетентния за това орган следва да се счита разрешен въпросът за съотношението между съответното предназначение (търговска дейност, която ще бъде извършена) и конкретния обект, що се отнася до спазването на правилата на ЗУТ и приложимата подзаконова нормативна уредба.

Съгласно разпоредбата на чл. 35, ал. 3 от ЗОВВВПИ, складовете за съхранение на взривни вещества и търговските обекти и/или складове за съхранение на боеприпаси и пиротехнически изделия трябва да отговарят на техническите правила и норми за проектиране на строежи, предназначени за производство и съхранение на взривни вещества, боеприпаси и пиротехнически изделия съгласно Закона за устройство на територията. Цитираната норма не поставя стриктно изискване за това складовете за съхранение на боеприпаси и пиротехнически изделия да отговарят на техническите правила и норми за проектиране единствено на строежи, а съответният вид обект да отговоря на посочените изисквания, което се удостоверява с документ, издаден по реда на ЗУТ, какъвто жалбоподателят е представил при заявяване на горепосоченото разрешение. Стеснителното тълкуване на разпоредбата, извършено от административния орган в обжалваното решение, води до неговата незаконосъобразност поради противоречие с нормативната уредба.

Разпоредбите на специалната нормативна уредба, обективизирана в НАРЕДБА № 13- 895 от 01.04.2011 г. за изискванията към устройството на обектите, предназначени за търговия с оръжия, боеприпаси, взривни вещества и пиротехнически изделия, и условията за извършване на търговия също не поставят изисквания за това търговията с пиротехнически изделия да се извършва само в сгради, които представляват определена категория строеж, въведена в експлоатация по особен ред. Изискването към търговските обекти за търговия с пиротехнически изделия, е същите да отговарят на изискванията на ЗУТ и подзаконовите актове по прилагането му.

Обжалваният отказ е мотивиран изцяло посредством пресъздаването на предоставеното от ДНСК становище относно това дали преместваемите обекти отговарят на техническите правила и норми за проектиране на строежи, предназначени за съхранение и търговия с пиротехнически изделия съгласно ЗУТ като се твърди, че в становището на ДНСК е посочено, че „преместваем обект, е този който няма характеристиките на строеж, визиран в чл. 17, ал. 1, т. 2, вр. с чл. 35, ал. 3 от ЗОВВВПИ". Направен е извод, че поради това, че преместваемият обект не притежава характеристиките на „строеж“, в същия не може да се извършва търговия с пиротехнически изделия.

При осъществяването на търговия с пиротехнически изделия в преместваеми обекти, предназначени за търговска дейност, следва да се спазват разпоредбите на приетата от съответната обща разпоредба по чл. 56 от ЗУТ за разполагане на търговските преместваеми обекти. С разпоредбата на чл.

56 от ЗУТ не се определят изискванията за техническите параметри на поставяемите обекти за сезонна търговски дейност с пиротехнически изделия, тези търговски поставяеми обекти попадат в приложното поле на Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОВВВПИ), съгласно който търговските обекти с приложен технически сертификат (чл. 17, ал. 1 т. 2 от ЗОВВВПИ), отговарят на техническите правила и норми за проектиране на строежи, предназначени за производство и съхранение на взривни вещества, боеприпаси и пиротехнически изделия (чл. 35. ал. 3 от ЗОВВВПИ).

На последно място не следва да се пропуска и правилото за неретроактивност на правните норми, което се прилага във всички случаи, когато се цели с нови правни норми засягане на права или създаване на задължения за минало време, но не важи за случаите, когато от правните нормативни актове се придобиват права /Решение № 10 от 15.11.2011 г. на КС по к. д. № 6/2011 г., Решение № 14 от 21.12.2010 г. на КС по к. д. № 17/2010 г., Решение № 10 от 2013 г. по к.д. № 8 от 2013 г. /. В случая се нарушава принципът за забраната на обратното действие на закона, когато в резултат на новата правна преценка на последиците от едно възникнато право при различна правна уредба се стига до отмяна на права, или когато за заварените случаи ще последват неблагоприятни последици /Решение № 8 по к.д. № 4 от 1999 г., Решение № 12 от 11.11.2010 г. на КС по к. д. № 15/2010 г. /; както и че е конституционно недопустимо с оглед принципа на правовата държава законодателят впоследствие да налага неблагоприятни последици за правните субекти, които са придобили права и са действали в съответствие със съществуващата нормативна уредба. Гражданите трябва да имат доверие в установения със законите правов ред и да съобразяват поведението си с установените в действащите закони правила.

Видно от цитираното по-горе, незаконосъобразни и несъответстващи на целта на закона са изводите, с които е мотивирано обжалваното решение, че дейността по продажба на пиротехнически изделия, може да се извършва само в обекти, които имат правната характеристика „строеж“ и още повече - че е налице забрана дейността да се извършва в обекти, които не са „строежи“ по смисъла на ЗУТ.

По изложените мотиви съдът приема, че административният орган е издал незаконосъобразен административен акт, който следва да бъде отменен.

Предвид изхода на спора и своевременното искане от пълномощника на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски, на основание чл.143, ал.1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати от бюджета си в полза на жалбоподателя разноски за настоящата съдебна

инстанция в общ размер на 450 лв., от които 50 лв. платена държавна такса за образуването производство и 400 лв. адвокатско възнаграждение. Договореното обаче адвокатско възнаграждение, съгласно представен по делото договор за правна защита и съдействие от 23.04.2021 г., не следва да бъде уважавано, предвид своевременно направеното възражение за прекомерност и като се вземе предвид разпоредбата на чл. 8 , ал. 2, т . 3 от Наредба № 1 от 09.07.04 г., която предвижда, че по дела по ЗМВР се присъжда възнаграждение в размер на 400лв.

Ето защо, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район И., [жк], [жилищен адрес]0, ап.99, представлявано от управителя - Г. Н. Д., чрез адв. З. И. Д., член на Х., със служебен адрес: [населено място], район „Т.“, [улица], вх. Б, ет. 2, решение с рег. № 3286п-7401/15.02,2021 г. на Министерство на вътрешните работи, Главна дирекция „Национална полиция“, с което е възобновено производството по издаване на разрешение с № 20190488104/16.12.2019 г., издадено на [фирма], като с горепосоченото решение е отменено издаденото разрешение за търговия с пиротехнически изделия за търговски обект находящ се в [населено място]. кв. Д., [улица].

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи, Главна дирекция „Национална полиция“, да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район И., [жк], [жилищен адрес]0, ап.99, представлявано от управителя - Г. Н. Д., съдебно-деловодни разноски в размер на 450 /четиристотин и петдесет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: